

КОРАЦИ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ "ЗДРАВКО ЧЕЛАР" ЧЕЛАРЕВО
ГОД. LIV БРОЈ 206. 27.VI 2025.

ГОДИНА ПРЕД ПОЛАЗАК У ШКОЛУ
ВАСПИТАЧИЦА МАЈА РАДИШИЋ

ПРИПРЕМАМО СЕ ЗА ШКОЛУ -ПРОЈЕКАТ „БРОЈЕВИ“

СКУП

Лазар: Скуп је када је скупо. Може да буде скуп пара.

Јана: Може да буде скуп људи, гранчица, скуп новчућа..

Нађа: Скуп обуће.

Николина: Скуп камења.

Јана: Скуп са једним елементом је скуп са најмаљим бројем елемената

Маша: Скуп са највише елемената има бесконачно елемената.

СКУП ДЕЦЕ ИЗ МАЈИНЕ ДЕЦЕ

СКУП ДЕВОЉЧИЦА

СКУП ДЕЧАКА

БРОЈЕВИ

1

Лазар: Има једна планета Земља.
Јана: Једно срце и један нос.
Урош: Човек има само једну главу.
Маша: Можемо да имама једну маму и једног тату.
Теодора: Имамо један мозак.
Јана: Имамо једну душу.
Марија: Један стомак и једна леђа.
Јана: Један месец на небу.

4

Јана: Четири трепавица на два ока.
Теодора: Столица најчешће има четири ножице.
Јана: Сто има четири ножице.
Урош: Маца има четири ноге.
Нађа: Ауто има четири точка.
Теодора: Постоје само четири стране света.

2

Нађа: Имамо две патике.
Маша: Два родитеља, маму и тату.
Нађа: На телу могу имами само два ока.
Урош: Само две рупице на носу.
Лараз: Само пар ушију.
Теодора: Можемо имати само две руке.
Николија: Две ноге.
Нађа.:Две чарапе. Миа: Два колена.

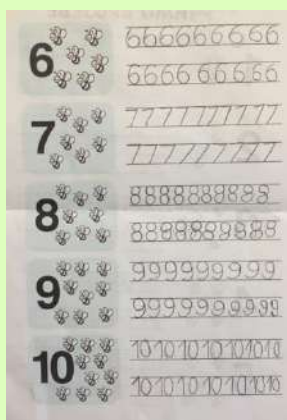
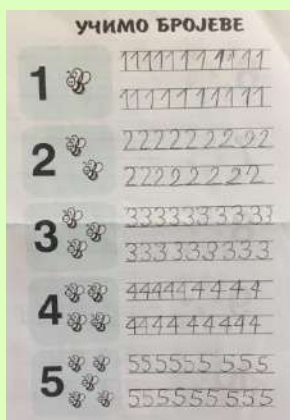
5

Теодора: Има само пет прстију на руци.
Јана: Може да буде пет сати.
Марија: Цветићи имају обично по пет латица.
Нађа: Може неко дете да има пет година.
Лазар: Пет прстију на ногама.
Маша: Најбоља оцена у школи је пет.

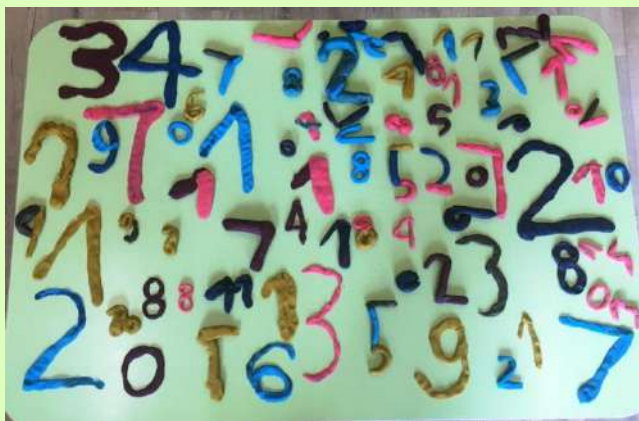
НИКОЛИЈА

ПИШЕМО БРОЈЕВЕ

МАРИЈА

МОДЕЛУЈЕМО БРОЈЕВЕ ОД КОЛАЖ ПАПИРА И ТЕСТА У БОЈИ

ПРОЈЕКАТ „ЗАНИМАЊА ЉУДИ“

КОЈЕ ЗАНИМАЊЕ ИМАЈУ МОЈИ РОДИТЕЉИ?

Маша: Мој тата је прво ишао у основну школу „Здравко Челар“, па је онда ишао у неку школу која је невезана за његов посао, економску, па је отишао на Богословски факултет и завршио га је па је постао вероучитељ. Сада је положио нешто па је постао ђакон. Тата у школи учи децу да се крсте и да говоре молитве, он предаје веронауку. Мама је прво ишла у основну школу „Здравко Челар“ и онда је уписала гимназију и онда је уписала факултет филозофски у смеру књижевност. Моја мама преко интернета учи Кинезе енглески а могла би у школи да учи децу српски језик.

ШТА ЋУ БИТИ КАДА ПОРАСТЕМ?

Теодора:
Ја бих хтела да
постанем
полицајка. Пазила
бих на саобраћај и
ако неко погрешно
писала бих му
казну. Да би
постала полицајка
морам ићи у
школу за
полицајце.

Јана:

Била бих
сликарка,
сликала бих
слике и
продавала би
их.

Уна:

Ја бих волела да
будем
учитељица, да
учим децу слова
и бројеве.

Николина:

И ја бих
волела да
будем
учитељица,
да децу учим
бројеве, да
цртају,
задавала бих
им домаћи .

Душан:

Ја би хтео да
будем
учитељ. Учио би
децу да пишу,
бројеве и слова,
давао би им
домаћи и
оцењивао их.

Марија:

Ја бих да будем
певачица јер ми се то
јако свиђа. Певала бих
народне песме на бини
и на телевизији. Да би
била певачица морам
да идему музичку
школу.

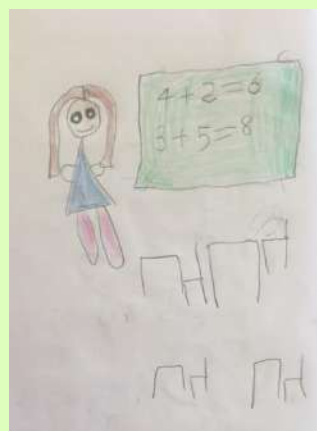
Нађа:

Ја бих да будем
учитељица да би
децу учила да
пишу слова.

Миа:

Ја бих волела
да будем
наставница.
Волела би да
будем
професор
енглеског.

Маша: Ја би хтела да
будем када порастем
учитељица. Учила би
децу математику, слова
и бројеве. Знам како се
постаје учитељ. Прво у
школи основној треба
имате добре оцене и
онда уписати неку
средњу, можда најбоље
неку гимназију и онда се
мора завршити
учитељски факултет.

Лазар:
Ја бих волео
да будем
певач зато
што ми се
свиђа како
певам,
Мислим да
лепо певам.
Певао бих
лепе народне
песме.

Николија:

Ја бих хтела да
постанем
докторица да
лечим људе да
постану здрави.

Урош:

Ја бих да
будем
јутјубер.
Снимао бих
игрице и
како се
неко купа у
базену.
Снимао бих
видее.

Лука:

Ја бих хтео да
постанем пекар зато
што волим да печем
хлеб и неке
сендвичи. Да би
постао пекар мораш
ићи у школу за
пекаре.

ГРУПА ПРЕД ПОЛАЗАК У ШКОЛУ - ВАСПИТАЧИЦА КИШ ВИОЛЕТА

ВЕСНИЦИ ПРОЛЕЋА

СРЕЋАН УСКРС СВИМА

ЗАНИМАЊА ЉУДИ

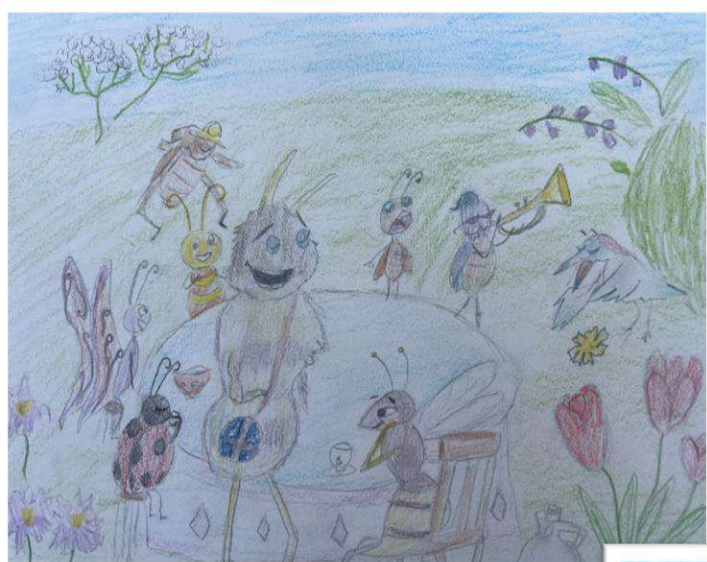

Пролеће

Небо у пролеће је прелепо, ведро и сунчано. Облаци подсећају на мекане душеке на којима се слатко спава. Дрвеће је процветало. На ливадама цвета жуто и љубичасто цвеће. У природи се чује цвркулт птица и цврчака. Лептири и осе лете са цвета на цвет. Волим пролеће јер се са другарима играм жмурке и вије.

Мој кућни љубимац

Мој кућни љубимац је пас Грицко. Нашли смо га поред пута уплашеног и гладног. Грицко је мали пас са кратком длаком и смеђим стомачићем. Храни се гранулама и кобасицама за псе. Понаша се заштитнички према дворишту. Када је срећан, маше репом и скаче. Игра се тако што се преврће на леђа и чека да га чешкамо. Деда се брине о њему. Волим га зато што ме увесељава.

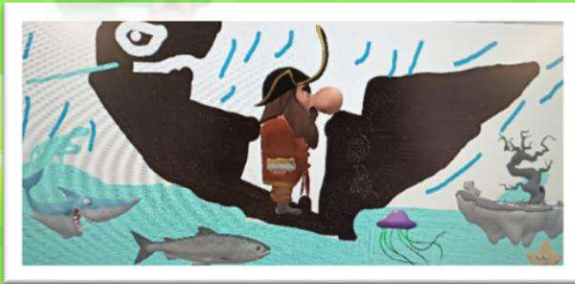
Моја омиљена игра

Волим да се играм лоптом, лево коцкама и друштвеном игром „Не љути се човече“. Моја омиљена игра је кошарка. Главно правило је да противнику дамо кош. Кошарку играм са сестром и другарицом. Одабрао сам је јер је узбудљива и занимљива.

1-1

МОЈ СТРАХ

Ја се највише плашим када је напољу лоше време и када грми. Али онда ми тата исприча да су облаци као балони напуњени водом. Они лебде по небу. Када се сударе онда чујемо јак звук и вода из тих великих балона се проспе по нама. Онда ја схватим да то није тако страшно.

Филип Мандић

МОЈ ЉУБИМАЦ

Мој љубимац је пас. Она је мешанац бишона и малтезера. Име јој је Мрвица. Мрвицу сам добила од брата за 7. рођендан. Она има жуто –белу длаку, мале уши, црну њушку, црне очи, шапице и реп. Храни се гранулама, поврћем, месом и коскама. Она је добар пас. Воли да је мазим, да се игра коском и да се вози у колицима за лутку. Када дођем кући из школе она лаје, скаче и маше репом. Сваког јутра дам јој храну и воду, водим је у шетњу а када је хладно обучем јој дукс или је покријем ћебенцетом. Волим је зато што ме чува, што ме воли и што би стално да буде са мном

Невена Драшко

МОЈА ДРУГАРИЦА

Моја другарица се зове Дарија. Упознала сам је у вртићу. Постала је моја најбоља другарица. Волим да проводим време са њом. Тиха је и увек спремна за игру. Срећна сам што сада заједно идемо у исти разред. Дарија је искрена и добра другарица. Прелепо се осмехује. Пажљива је и брижна. Она има смеђу косу и браон очи. Воли животиње. Имати такву другарицу прави је дар. Пријатељство треба да се чува и да увек будемо ту за свог друга.

Мина Јеличић

МОЈ СТРАХ

Ја се плашим када сам сам у соби. Увек ослушкујем и чини ми се да се нешто чује. Зато увек зовем маму да дође у моју собу.

Милан Атлагић

ПРОЛЕЋЕ

Пролеће полако долеће
Прва ластва на кров слеће
Буди се и прво цвеће
Висибаба, љубичица, лала.
Да улепша овај свет
Тада цвета воће
Јабука и крушка
А малено лане
Кроз шуму зашушка
Пролеће је лепо и
Препуно среће и деце.

Хајдер Лазар

ЗГОДНО ЈЕ ПРОЛЕЋЕ

Гледам у небо где ластва пролеће
Значи стже пролеће
Небо је плаво, птица цвркуће
Слушам како стиже пролеће.
Трава расте и зелени
Поток жубори и вода пени.
Све се буди и цвета цвеће
Све је лепо у пролеће.
Пчеле лете са цвета на цвет
Вредно раде, скупљају мед.
Деца су сретна
Играју се сад
Пролеће је стигло у село и град.

Мандић Филип

Невена Драшко

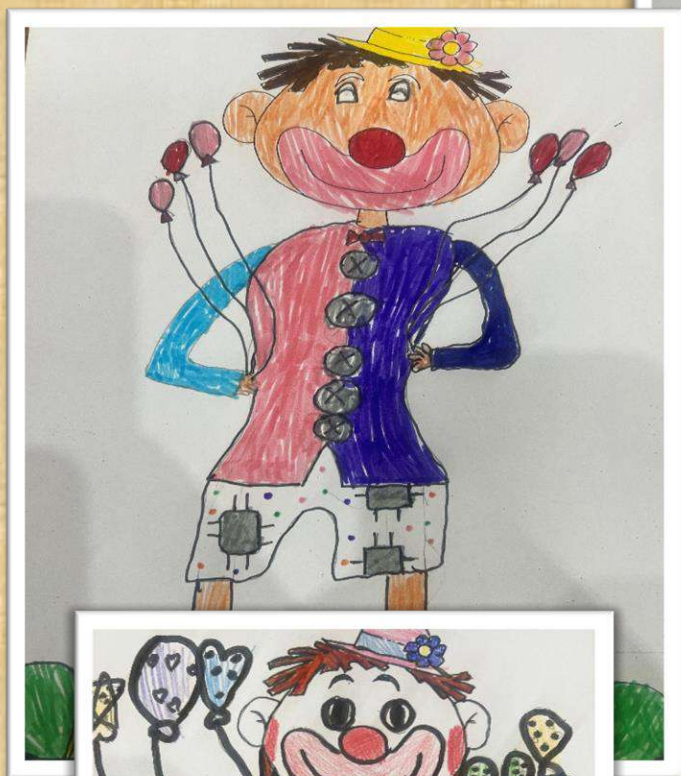
ПРОЛЕЋЕ

Природа се највише обрадује пролећу. Сунце је сваке године пробуди из зимског сна. Радосно тада заплеше по ливадама и шумама обучена у зелено. Чује се цвркут птица. Топао ветар разноси семење како би година била што плоднија. Деца су срећна. Време проводе у игри. Поздрављају прве ласте и роде. Волим пролеће и ове године ћу направити најлепши букет од ливадског цвећа.

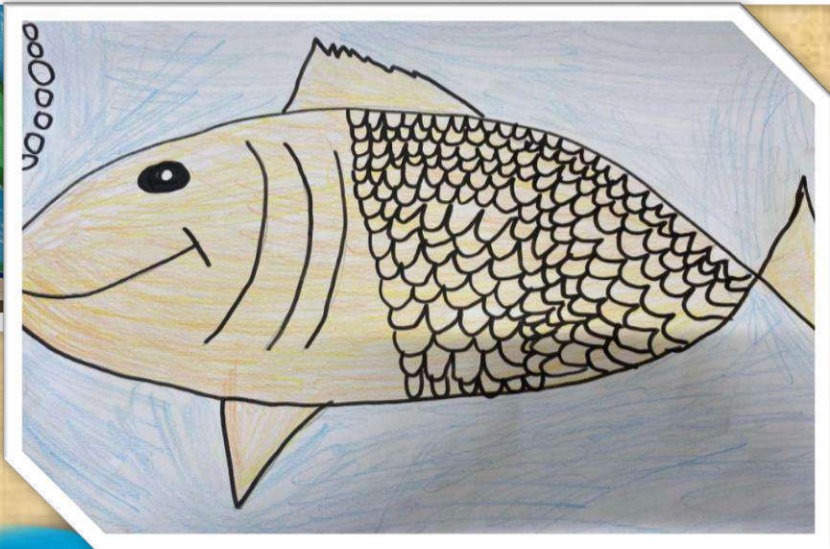
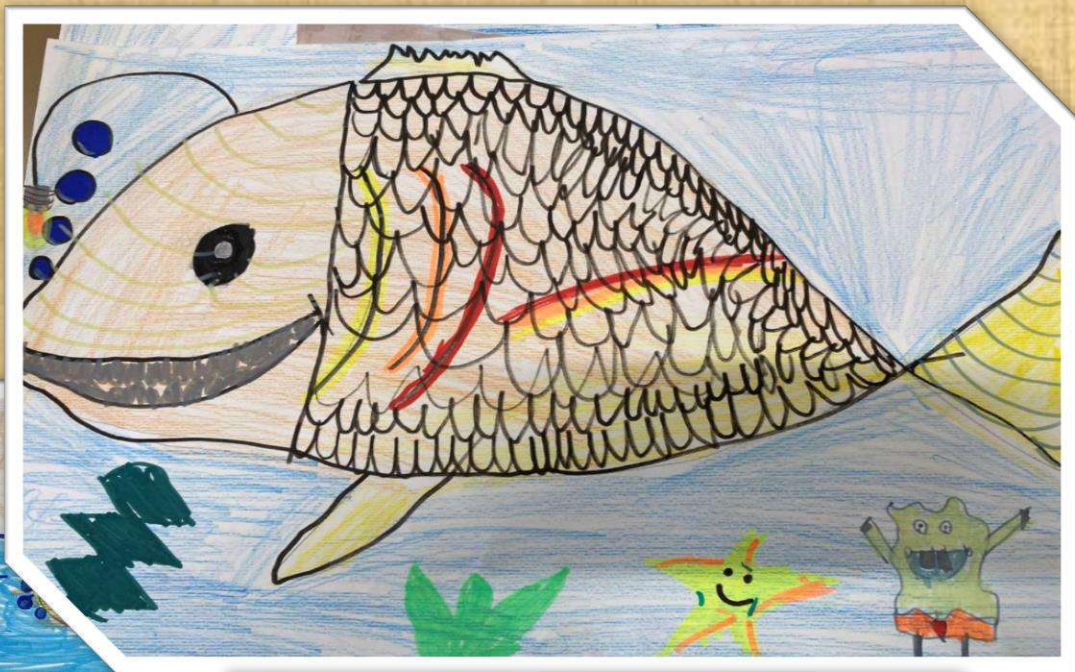
Јеличић Мина

II-1

II-1

II-1

II-1

Мами на дар

II-2

Радовали смо се Ускрсу

II-2

Лежева
успаванка

II-2

ЗАМИШЉАМ ДА НА ТРЕН ИМАМ КРИЛА

Кад би имао крила одлетео би на облаке. И направио кућу од њих. Позвао бих своје другаре да се играмо. Летели би с једног на други облак. Сакривали би смо се изнад њих и изводили би разне лудорије. Летели би смо са птицама као да смо део њих. Летели би смо с а њима преко: села, градова, планина, река, мора и дивили се прелепим природним лепотама. Одлетели би да видимо њихова гнезда и њихове мале птиће. После би одлетели до звезда. Скупљали би разне врсте звезда. Тражили би Северњачу, Велика и Мала кола. Летели би до Месеца, Јупитера, Сатурна, Марса, Венере, Меркура... А када би обишли планете сјурили би се попут сокола и орла према Земљи. Био би то јако необичан и забаван дан за мене и моје другаре зато што смо радили јако чудне ствари

Давид Каракаш

ИЗГУБЉЕНО МЕЧЕ

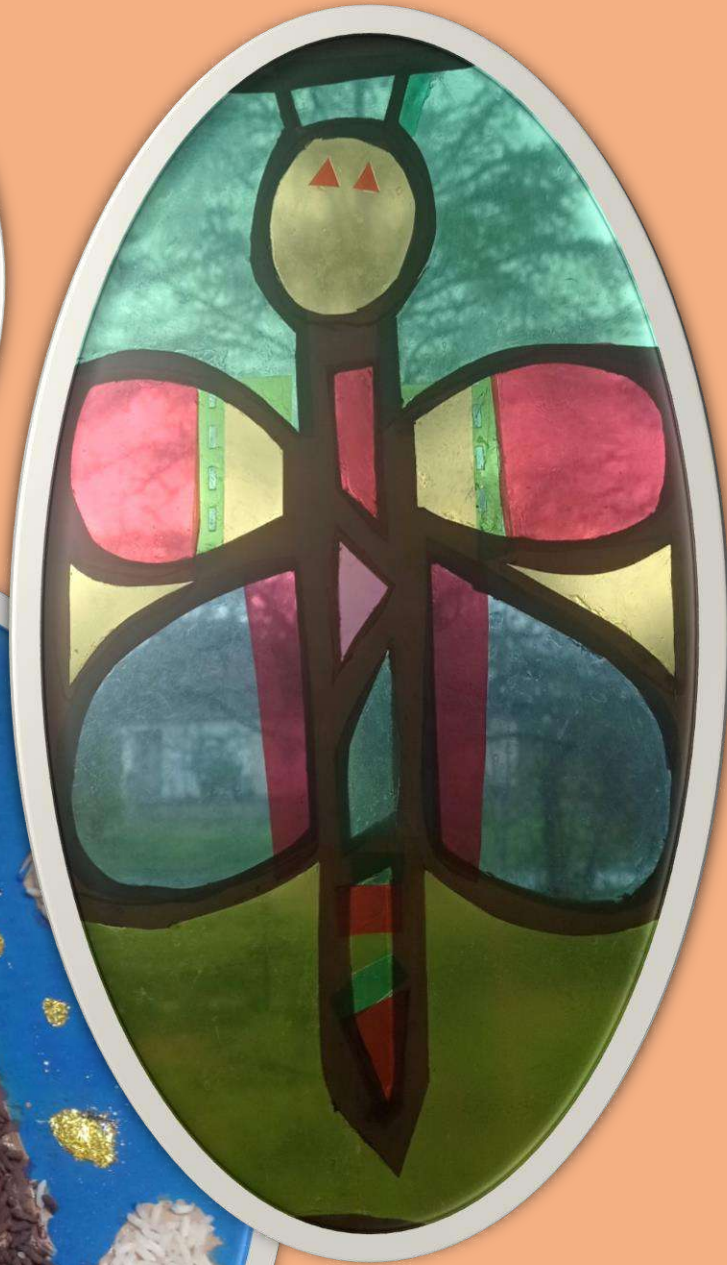
У великој густој шумици живела је весела породица медведа. Породицу медведа чини мечка, медвед и два мечета.

Једног лепог сунчаног дана породица медведа је ишла на излет на високу зелену планину. Уживали су све док није почела тмурна, страшна олуја која је изазивала црвену светлуцаву ватру па се породица медведа раздвојила. Мечка, медвед и једно мече и друго мече само. Мече је било јако уплашено јер је било само. Обузео га је страх и дрхтао је. Сакрило се у неку мрачну пећину где се налазило језеро па се окупао и свуда разносио мокар траг својим шапицама. Забринут медвед га је тражио и нашао траг шапица које су га одвеле до пећине где га је угледао и одвео кући.

Када је свануло јутро мече је са татом отишло у шуму где их је дочекала мама и друго мече. Сви су били срећни што су поново заједно

Нађа Феђвер

III-2

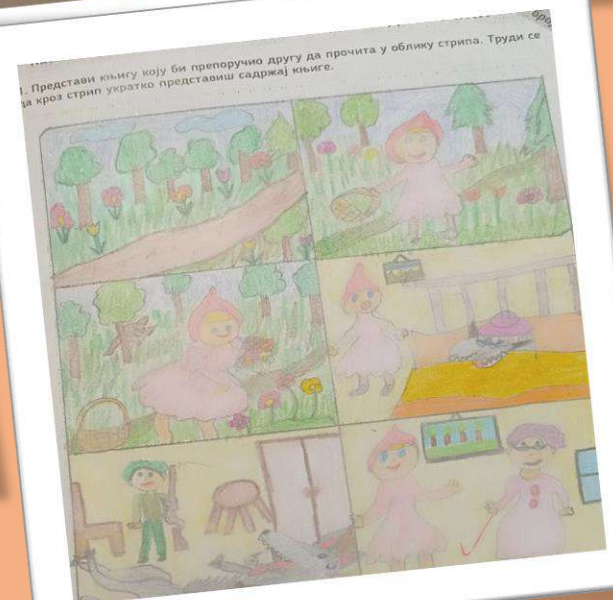
Domaci rad
Moja luskasta pesma

Mačka leži u travu
sa rešivom na glavi,
pije piće i neprestano miče.

Zeka gleda kako meda zava
i munda uši dok se zid ne suši.

Digla se buka i galama
da jedra sirija keli
da bude slama.

Deco ovo je vauka,
jer je lepše da je
ovo sama bajka.

СОВИЦЕ, ПАМЕТНИЦЕ!

Одељење учитељице Мире Бојиновић - Лабус

IV-1

МИЛИЦА ЛАТКОВИЋ

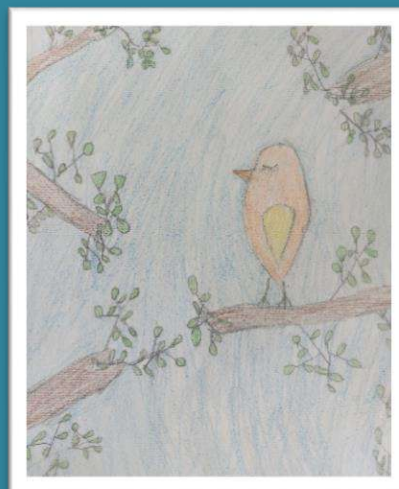
НИКОЛИЈА ИНЂИЋ

МИХАЈЛО КЕЗМИЋ

БОЈАН ДРАГИЋ

ВИКТОР АНИЧИЋ

УНА МАРЈАНОВИЋ

МИЛИЦА ЛАТКОВИЋ

ФИЛИП БОКАН

ВЛАДАН КАРАНОВИЋ

МИЛИЦА ЛАТКОВИЋ

ИНТЕРВЈУ СА ШКОЛСКИМ ПСИХОЛОГОМ МАРИНОМ ЈЕВТИЋ

МИЛИЦА И ФИЛИП: Зашто сте одлучили да постанете психолог?

МАРИНА: Ту одлуку сам донела у 4. разреду средње школе. Имала сам 18 година. Одувек сам волела да помажем другима. Искрено, двоумила сам се између социјалног радника и психологије, али некако ми је психологија била свеобухватнија.

МИЛИЦА И ФИЛИП: Шта тачно радите као психолог?

МАРИНА: Посао школског психолога је да пружи емоционалну подршку, саветовање и процену ученика као и сарадња са родитељима и наставницима како би се унапредио академски успех.

МИЛИЦА И ФИЛИП: Колико дуго сте морали да учите да бисте постали психолог?

МАРИНА: Основне студије из психологије трају 4 године, а мастер студије годину дана. Значи, укупно 5 година.

МИЛИЦА И ФИЛИП: Како изгледа ваш радни дан?

МАРИНА: Мој радни дан је врло занимљив. Када дођем на посао прво попијем кафу и онда крећем са радом. Радим индивидуалне разговоре са ученицима, дајем савете наставницима уколико затраже, тестирам ђаке прваке, радим професионалну оријентацију, координатор сам Тима за насиље ...

МИЛИЦА И ФИЛИП: Који савет ви најчешће дајете деци?

МАРИНА: Савет који најчешће дајем деци је да деца само треба да буду деца, да се што више играју, да што мање времена проводе на рачунарима и телефонимаТо су моји најчешћи савети.

МИЛИЦА И ФИЛИП: Како помажете деци када су тужна или љута?

МАРИНА: Важно је бити стрпљив, разумети их, пружити детету подршку, прихватити свако дете. Свако од нас је индивидуа за себе, како одрастао човек тако и свако дете. Увек имати емпатију јер је то први и основни услов да би се овај посао радио. Степен емпатије у овом послу мора бити висок. Потребно је суочити дете са ситуацијама које га узнемиравају и похвалити га за храброст када се суочи са таквим ситуацијама.

МИЛИЦА И ФИЛИП: У којим местима радите?

МАРИНА: Радим у две основне школе – ОШ „Здравко Челар“ у Челареvu и ОШ „Десанка Максимовић“ у Бачкој Паланци.

МИЛИЦА И ФИЛИП: Хвала на разговору.

Разговор водили Милица Латковић и Филип Бокан

ИЗРАДА РУКОТВОРИНА ПОВОДОМ УСКРСА

IV 2

Поводом 8. Марта – Дана жена

IV 2

На традиционалној манифестацији „Нај глас“, која се одржава у нашој шкјоли,учествовали су ученици 5-2 Невена Хренка и Лука Совиљ. Невена је изводила песму „Оро“ и освојила друго место у категорији ученика од 5-8. разреда.

Успешан крај школске године смо прославили у парку уз пицу и сок који смо купили од новца скупљеног на Новогодишњем базару. Лепо смо се дружили, почастили и договорили да нам следећа година буде боља од ове.

Bio jednom jedan čaroban svet u kome je živela hrabra devojčica po imenu Mila. U tom svetu su postojali različiti likovi, poput vile Elene, vilenjaka Marka i zmaja Zorana. Svaki od njih je imao posebne moći i zajedno su činili nezaboravne avanture.

Mila je bila devojčica puna hrabrosti i ljubavi prema avanturama. Sa svojim vernim prijateljima, vila Elenom koja je širila sreću svojim čarobnim moćima, vilenjakom Markom koji je bio vešt u snalaženju u divljini i zmajem Zoranom koji je čuvao tajne drevnih pećina, Mila je istraživala magične predele i suočavala se sa izazovima.

Kroz svoje avanture, Mila je naučila vrednost prijateljstva, hrabrosti i vere u sebe. Svaki lik je doprineo svojim jedinstvenim karakteristikama, stavljajući harmoniju i snagu tima. Mila je postala simbol nade i inspiracije za sve u tom čarobnom svetu.

Мила Рокнић, 6-1

Мој хоби

Хоби представља неку активност коју људи раде у слободно време. Мој хоби је кошарка, спорт који волим више од свега.

Сваки пут када узмем лопту у руке, заборавим на све бриге. Игра ми помаже да се ослободим стреса и физички активирам. Када играм кошарку, осећам се слободно и срећно. Тренинзи су ми веома важни, јер увек учимо нове вештине. Тренирам са својим пријатељима, идемо на утакмице и проводимо заједно слободно време. Најлепши осећај је када дам кош и помогнем свом тиму да победи. Свака утакмица је прилика да покажемо колико смо напредовали. Овај спорт ме учи тимском раду и дисциплини.

Увек ћу се трудити да будем што боља и да уживам у игри. Радујем се сваком тренутку проведеном на терену, јер је кошарка мој омиљени хоби.

Катарина Купусаревић, 6-1

ПУТУЈЕМ

Писаћу вам о лепотама Бразила. За почетак ћу о историји. У Бразилу је било пуно племена, нарочито поред Амазона. Живели су у миру 300 година, све док нису дошли Шпанци и Португалци. Узели су их за робове и продавали широм света. Као и Енглези, правили су колоније у којима су владали лојални Бразилци. Народу се то није свидело па су подизали устанке. Победили су Европљане, али су задржали језик. Бразил је водио ратове против Колумбије, Уругваја, Парагваја итд... Имали су пуно територија. Бразил је учествовао и у другом светском рату у Африци и Италији. А сад мало о природи. Бразил је највећа држава у Јужној Америци, па ћу писати о већини овог континента. Бразил има пуно прашума у којима има мајмуна, змија, птицаа и тд. Амазон је највећа река у свету, али је јако опасна због пирана и крокодила.

Бразил је сиромашна земља због људи и латино мафије. Тамо има више од двеста милиона људи. Та земља је предобра у фудбалу, освојила је четири светска првенства.

Волео бих да одем у Бразил, а изабрао сам је због њене историје.

Никола Васиљевић 6-2

МОЈ ОМИЉЕНИ ДАН

Мој омиљени дан у природи десио се једног пролећног викенда, када сам са породицом отишао у шуму. Далеко од буке, гужве, ТВ-а и мобилних телефона.

Дан је био сунчан са благим поветарцем. Док смо шетали шумом, осећао се мирис земље, свежег лишћа и процветалог дрвећа. Цвркулт птица је био попут музике, а зраци Сунца су се пробијали кроз гране. Сећам се тренутка кад сам легао на траву и гледао облаке који су пловили небом. У таквим тренутцима се осети како је природа лепа и како прија њена једноставност. Све је било зелено, свежа, живо. Сваки корак је био миран, тих и чудесан. Поток са бистром, хладном водом, који је протицао кроз шуму је жуборио. Осећао сам мир, срећу и захвалност.

На крају дана уморни али срећни, вратили смо се кући пуни утисака. Тај дан ме је научио да срећа лежи у једноставности и малим стварима.

Марко Марјановић 6-2

САЊИНА ЖЕЉА

Једног дана, дубоко у шуми, у малом селу живела је мала девојчица по имену Сања. Имала је дугу црну косу и браон очи. Сваког дана, маштала је да дотакне звезде. Сваког дана излазила би испред куће и сатима гледала у звезде и говорила: „Кад бих само могла да пипнем звезде“. Једног дана, шетала је шумом и наишла на велики стари храст. На њему је било урезано име Звездана, а испод је био симбол звезде. Сања је радосно дошла до дрвета и дотакла га. Отворио се неки пролаз. Ту је стајала стара жена са дугачком седом косом и тамно плавим очима и рекла: „Добро дошла Сања, овде само ти можеш да уђеш, звезде су те тражиле, данас ће ти се остварити твој сан, али прво мораш да узмеш сјај љубави.“ Сања је пристала и кренула на пут. На путу је видела златне птице, једнороге, патуљке и виле. Када је успела да нађе сјај љубави, дотакла га је и осетила као да јој је у душу ушла нека светлост и топлота. Кад је донела звездани сјај љубави, Звездана јој је честитала, и звезде су се спустиле са неба и дошле до ње. Она је уживала у проучавању звезда. А паотом је отишла назад у своје село.

Сања је у село донела трајни сјај и срећу и просветлела је своје село. Иако је бајка завршена, и даље се прича о Сањи и њеној причи.

Tea Манојловић 6-2

ОПРОШТАЈ ОД УЧЕНИКА 5-2

Ово није крај, него неки
нови почетак...

VII-1 VII-2

ПРИРОДА ЈЕ ИСПУЊЕНА ТАЈНАМА...

Природа...Она је бескрајна...
У њој се дешавају сва чуда,
стварна, мирна, тиха, бајна.
Природа...Као мајчин блистав осмех
на лицу.
Она је сва блистава, од сунца
и дечје граје
која дуго, дуго траје.
Природу волим, чувам,
волим као своју мајку.
Будите увек уз њу,
јер и она ће за нас увек бити ту.

СТАРИЈИ БРАТ

Имам старијег брата,
често се играмо рата,
воли да се шали,
он је голман прави.
И никад одрасти неће
пружа ми пуно љубави и среће.
За рођендан ми је купио цвет,
он је читав мој свет.
Када сам тужна развесели ме лако,
загрли ме јако, а то не може свако!

ДА ИМАМ МОЋ

Да имамо моћ свет би променули за једну ноћ.
Да у животу буде боље, да буде више воље.
У свету би забранили рат,
Свако би сваком био брат.
Свака болест би имала лек,
Лепше сутра имао би сваки човек.
Да имамо моћ свет би променули за једну ноћ.
Срећно би било свако дете што је становник ове планете!

ЉУБАВ

Љубав је као мирисан цвет
Љубав обасјава цео свет.
Она је са нама увек ту
И на јави и у сну.
Љубав је као сунце што залази полако
То је нешто најлепше што зна свако.
Постоји љубави више
Љубав која се памти,
Љубав која се брише.
Према брату, сестри, тати, мами
Љубав коју он у мени мами.
Толико о љубави сада од мене,
Шта је то осетићеш кад дође време!

МОЈ ПРВИ ПОЉУБАЦ

Мој први пољубац
Десио се оне ноћи
Када је месец био пун
А он ме питао да ли ћу поћи
Да прошетамо један круг.
Звезде су неуморно блистале
Његове очи су сијале
Поветарац је пиркао
А моје срце убрзано лупкало.
Сели смо на једну клупу
Он ми је узео руку
Чини ми се да је у том тренутку
Једино моје срце стварало буку.
Баш када је пољубац требао да плане
Чула сам глас моје маме
Како ми говори да је време
Да у школу треба да се крене.
Као да је мој сан она знала
И није хтела да га завршим до краја!

ВОЛИТЕ СЕ, ПОШТУЈТЕ, СМЕЈТЕ СЕ, УЖИВАЈТЕ У СВАКОМ ТРЕНУТКУ
ДЕТИЊСТВА И МЛАДОСТИ!

Другари седмаци

VIII-1

VIII-1

VIII -1

Моји планови за будућност

Као мали сан ми је био да постанем професионални фудбалер. Када сам се уписао у клуб „ЧСК” из Челарева, ту сам схватио шта знам.

На утакмици коју смо први пут играли против екипе „Бачка” из Бачке Паланке, сам постигао победнички гол и самим тим сам привукао пажњу тренера. После неког времена сам се пребацио у њихов тим, то је био један искорак у мојој каријери. Десила се готово иста ситуација на једном међународном турниру у Чешкој играли смо финале против „Војводине” из Новог Сада, резултат је био изједначен а утакмицу је пресудила већа жеља и воља која је била на нашој страни. На крају ту утакмицу смо завршили победом коју сам нам ја донео. Тренери из екипе „Војводине” су такође били заинтересовани са мном и желели да постанем део њиховог тима. Знао сам да ако им се придружим да ће то бити велики успех за мене, када ми је деда причао за тако велике тимове одувек сам желео да и ја постанем део њих и сада то могу и да остварим. Све је текло одлично у новој екипи био сам задовољан тренерима и условима за тренирање, све до једне утакмице када сам поломио ногу. То је повреда које сам се највише плашио јер може да утиче на моје даље бављење спортом. Био сам свестан шта ми се десило и желео сам да престанем с фудбалом, али када сам се сетио речи мог деде који ме је увек подржавао знао сам да не смем то да урадим.

Фудбал за мене није била само игра у којој шутирам лопту, то је мој живот у којем сам себи задао један задатак, а то је мој живот у којем сам себи задао један задатак а то је да једног дана постанем професионални фудбалер.

Душан Раковић

МАТУРСКА ЕКСКУРЗИЈА- НИШ

Милош Галоња 8-1

На дан шале 1. априла смо се упутили на нашу матурску екскурзију у Ниш.

Прво смо отишли на Ђавољу варош, то је скуп земљаних кула на чијим се врховима налазе камене капе. Након тога смо ишли у Ђеле кулу у која је направљена од лобања погинулих српских ратника. После смо се сместили у хотел и имали слободно време по Нишу. Други дан смо обишли Чегар где се одиграла битка, логор Црвени крст и Нишку тврђаву која се налази у центру Ниша са десне стране реке Нишаве.

После подне смо имали слободно време у центру. Увече смо имали журку у хотелу. Сутрадан смо ишли у манастир Манасију, а након тога на ручак у Деспотовац. Ка путу кући смо обишли Природњачки центар у Свилању. Ту се завршава наша матурска екскурзија. Било нам је узбудљиво, занимљиво и лепо. Ову екскурзију ћемо памтити до краја живота.

1

2

Наша матурска приредба била је заиста чаробна, тренутак који ћемо заувек памтити. Све је почело емотивним видео снимком — низале су се слике из свих ових година: смех из учионица, излети, такмичења, наши први дани школе. Публика је већ тада била дирнута до суза.

Затим смо изашли на бину. Певали смо, рецитовали, а уз песму „За милион година“ небо су прекриле шарене конфете. Био је то тренутак када је све стало — емоције, светла, сећања. Цела публика је плакала заједно са нама.

Међу присутнима су били сви наши учитељи, наставници и разредне старешине, сви они који су нас пратили и подржавали све ове године. Гледали су нас с поносом и сузама у очима.

Та приредба била је више од обичне школске свечаности — била је славље детињства, пријатељства и успомена. Био је то наш опроштај, али и нови почетак.

Драги матуранти,
срећно!

English corner

Happy Valentine's Day

*I've been to many places and on many adventures.
I've seen many beautiful scenes,
but there's only one place I want to go but haven't:
Take me to your heart, for it's there that I belong.
(Uroš Šarac VITI-1)*

*Your smile shines through the darkest nights,
like a ray of sun lighting up my room with
a warm, comforting feeling.
I think I'm in love with your light.
(Unknown author)*

*He's in my mind every day, all day long.
My thoughts are full of love – it's where he belongs.
He looks like a rat, but I love him, it's true.
He's unforgettable, like a sunset by the sea.
(Mina Reljić, VIT-2)*

*The moon shines
bright even
through the
night and dark.
The very
craters and
scars some find
ugly make it
beautiful
and unique, for
without them it's
just another
floating rock in
the sky.
So moon, tell
me if I could
send up my
heart to you.
(Uroš Šarac,
VITI-1)*

*The Space Between Us
I see you in the distance,
your light guiding me through
the dark.
I reach, but there's always
space between us.
You are the moon and I
am the tide,
forever pulled towards you,
but never able to fully touch.
(Danica Galamboš, VITI-2)*

*No matter what –
through good and
bad,
somehow you
always fill my life
with laughter.
Somehow, you just
do – and I am
thankful to you.
(Čedo Kecman,
VITI-1)*

*I walk by you every day –
you have the same look in your eyes.
Even in another life, I'm sure
when I think of you,
everything becomes a blur.
(Unknown author)*

*Light of My Life
In the dark of night, your smile shines bright.
In your embrace, my heart takes flight.
With you, my love, time stands still –
You are my dream, you are my greatest thrill.
You're the light, my starry way,
Always beside me, come what may.
In every dream, you're my goal.
With you, my love, life's a beautiful stroll.
If you need more changes or anything else, just let me know.
(Veronika Vladimirova & Dragana Bičanski, VITI-1)*

*To all the girls who are
trying
to find a man (not a
boy):
Look for someone who
waters a
flower every day – not
someone
who cries when it's
dead.
(Tijana Lazić, VITI-1)*